

Mødet den 12. Juni 1913.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen, Magnus Nielsen og Samuelsen.

1. (J. Nr. 178—1913). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Udførelsen af det elektriske Lysanlæg i Borgerskolen i Samsøgade** til S. P. Johansen for 5785 Kr.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 134—1913). Af Magistraten var følgende indstillet til den ledige Plads som **Retsvidne**:

Skomager Th. Møller-Jensen.

Handskemager J. C. Beyer.

Malermester C. N. Carstensen.

Tømrmester R. P. Rasmussen.

Overportør N. C. Nielsen.

Glarimester Buchreitz.

Forvalter J. Olsen.

M i k a e l J o h a n s e n foreslog at vælge Handskemager Beyer.

S i m o n s e n foreslog Tømrmester Rasmussen.

Handskemager Beyer valgtes.

3. (J. Nr. 184—1913). Fra Fattigudvalget forelaa følgende Indstilling angaaende Besættelse af **Pladsen som Fattiginspektør samt Lønningsforholdene for Fattigvæsenets Kontorpersonale**:

»Da Fattiginspektør Larsen fratræder sin

- Stilling ved Aarhus Fattigvæsen til Efteraaret, ønsker Fattigudvalget, efter Samraad med Hr. Larsen, at foreslaa det højtærede Byraad følgende,
1. at hidtilværende Assistent ved Fattigvæsenet N. Müller Larsen, der i 18 Aar har arbejdet under den nuværende Inspektør og anbefales af denne, ansættes som Inspektør.
 2. at Assistent Jensen, der ligeledes arbejder paa Fattigvæsenets Kontor, overtager N. Müller Larsens Stilling og lønnes efter Reglerne i 8. Lønklasse.
 3. at der ansættes en ny Assistent i Jensens Plads med Gage efter Reglerne i 8. Lønklasse,
 4. at nuværende Regnskabsassistent Sagf. Wittusen, der er 75 Aar, afskediges, og i hans Sted en ny Regnskabsassistent ansættes med Gage efter Reglerne i 8. Lønklasse.
 5. samt at nuværende Fattiginspektør Larsen, for et aarligt Vederlag af Kr. 1500, bistaar N. Müller Larsen med juridisk Assistance samt paatager sig Afhøringerne paa Fødselsanstalten og Noteringssagerne, Alimentations-sagerne og Værgeraadsdekreterne, derved spares foreløbig en Undersøger.

Udgifterne ved denne Ordning i Forhold til tidligere stiller sig saaledes:

Nuværende Lønninger.			Forslaget (fremtidig).		
1 Inspektør.	Slutløn	Kr. 5000	1 Inspektør.	Slutløn	Kr. 5000
1 Assistent.	»	» 2400	1 Assistent	do.	» 2400
1 do.	»	» 2400	1 do.	do.	» 2400
1 do.	»	» 2000	1 do.	do.	» 2400
1 do.	»	» 1800	1 do.	do.	» 1800
1 do.	»	» 1800	1 do.	do.	» 1800
1 Undersøger	»	» 1800	1 Undersøger	do.	» 1800
Ekstra Kontorarbejde	»	1000	pens. Fattiginsp. Larsen	»	1500
Kr. 18200			Kr. 19100		
Hertil maa imidlertid læg-					
ges 1 Undersøger, der					
er paatræng. nødvend. Kr. 1800					
Kr. 20000					

Skulde Byraadet ikke ønske den foreslaaede Ordning gennemført, men mene, at der som Fattiginspektør skal ansættes en Jurist, stiller Fattigudvalget følgende subsidiære Forslag:

1. Stillingen som Fattiginspektør opslaas ledig snarest mulig.
2. Assistent N. Müller Larsen rykker op i 6. Lønklasse.
3. Assistent Jensen rykker op i 8. Lønklasse.
4. Regnskabsassistent Wittusen afskediges, og en ny ansættes. Gage efter Reglerne i 8. Lønklasse.
5. Der ansættes endnu en Undersøger, da den nuværende er aldeles overbebyrdet. Gage efter 12. Lønklasse.

Udgiften ved denne Ordning vil blive:

1 Inspektør.	Slutløn	Kr.	5000.
1 Assistent.	»	»	3400.
1 do.	»	»	2400.
1 do.	»	»	2400.
1 do.	»	»	1800.
1 do.	»	»	1800.
1 Undersøger	»	»	1800.
1 do.	»	»	1800.

Kr. 20400.«

Fra et Mindretal (Kjeld Sørensen) i Udvalget forelaa følgende Indstilling:

»Da nuværende Fattiginspektør Larsen ikke under nogen Form ønsker at fungere som Fattiginspektør, tillader et Mindretal i Fattigudvalget sig at foreslaa følgende,

1. at hidtilværende Assistent N. Müller Larsen, der i 18 Aar har arbejdet under den nuværende Inspektør og anbefales af denne, ansættes som Inspektør. (2. Lønklasse = 4000—5000 Kr.),

2. at Assistent Jensen, der ligeledes arbejder paa Fattigvæsenets Kontor, overtager N. Müller Larsens Stilling. (8. Lønklasse = 1800—2400 Kr.),
3. at der ansættes en ny Assistent i Jensens Plads med Gage efter Reglerne i 8. Lønklasse. (1800—2400 Kr.),
4. at der ansættes en ny Regnskabsassistent i Stedet for Sagf. Wittusen (nuværende Regnskabsassistent), der er 75 Aar. Gage efter Reglerne i 8. Lønklasse (1800—2400 Kr.),
5. at der ansættes endnu en Undersøger, da den nuværende er aldeles overbebyrdet. Gage efter Reglerne for 12. Lønklasse (1400—1800 Kr.)«

P. J e n s e n udtalte, at det nuværende Fattigudvalg havde faaet den Opfattelse, som vistnok ogsaa tidligere Fattigudvalg havde haft, at Fattiginspektør Larsen var en overordentlig dygtig Mand, som havde udført et meget stort Arbejde og i det hele taget gavnet Kommunen meget. Udvalget havde derfor meget ønsket at bevare ham for Byen og prøvet paa at faa ham til at blive, og da det ikke var lykkedes, havde Udvalget anmodet ham om at hjælpe det paa anden Maade. Resultatet var da blevet det, der var omtalt i Indstillingen. Endvidere havde Larsen anbefalet, at Assistent Müller Larsen blev hans Efterfølger i Pladsen. Müller Larsen var efter Udvalgets Mening en udmærket Mand; han havde i 18 Aar arbejdet ved Fattigvæsenet og var i enhver Henseende dygtig og ualmindelig flittig. Udvalget syntes i det hele taget saa godt om Müller Larsen, at det ikke vilde betænke sig paa at anbefale ham til Inspektørpladsen, hvis han var Jurist. Da han imidlertid ikke var det, var man kommet ind paa den Ordning, som var omtalt i Indstillingen, og hvor-

efter Inspektør Larsen mod et aarligt Honorar af 1500 Kr. skulde bistaa Müller Larsen de første 3—4 Aar. Taleren var meget stemt for denne Ordning, fordi han troede, at Müller Larsen derved vilde blive i Stand til i disse Aar til Fuldkommenhed at sætte sig ind i Fattigvæsenets Sager, saaledes at man vilde være vel tjent med ham som Inspektør. Endelig troede han heller ikke, at Larsen vilde anbefale Müller Larsen, hvis det ikke var hans Overbevisning, at denne kunde magte Pladsen. Taleren formodede, at Lønspørgsmaalet ikke kunde blive vedtaget lige straks, da det vel skulde behandles af baade Lønudvalg og Budgetudvalg, men man maatte snarest træffe Bestemmelse om, hvorvidt Müller Larsen med den Hjælp, der kunde skaffes ham af den nuværende Inspektør, skulde have Pladsen, eller denne skulde opslaas ledig. Dels vilde den nuværende Inspektør have Sagen afgjort i Dag, og dels vilde det være af Betydning, at den Mand, der blev valgt, fik Tid til at sætte sig ind i Fattiglovgivningen, inden Pladsen skulde tiltrædes. Ved den af Udvalgets Flertal foreslaaede Ordning mente man at kunne spare, i hvert Fald foreløbig, at ansætte endnu en Undersøger. Udvalgets Mindretal, Hr. Kjeld Sørensen, ansaa det derimod for bedre at ansætte Müller Larsen og endnu en Undersøger uden at paakalde Inspektør Larsens Assistance. Taleren troede imidlertid ikke, at Müller Larsen kunde komme ud af det, hvis ikke den nuværende Inspektør bistod ham nogle Aar. Alt i alt ansaa Udvalgets Flertal den af det foreslaaede Ordning for fuldt forsvarlig og gavnlig for Kommunen, og det kunde ikke se noget principielt i den, som man muligvis kunde hænge sig i. Udvalgets Flertal vilde meget gerne have Müller Larsen til In-

spektør, men det turde ikke vel paatage sig Ansaret for Fattigvæsenets Ledelse, uden at Müller Larsen de første Aar fik nogen juridisk Assistance.

Kjeld Sørensen bemærkede, at hele Udvalget for saa vidt var enigt, idet alle dets Medlemmer var klar over, at Fattigvæsenet havde for lille Kontorpersonale og Undersøgerhjælp. Hele Forskellen var, at Flertallet ønskede at give den nuværende Inspektør en saadan Stilling, at det blev overflødigt at ansætte endnu en Undersøger, medens Taleren ansaa det for rigtigst at have 2 Undersøgere. Müller Larsen var sikkert saa godt inde i alle Forhold Fattigvæsenet vedrørende, at han bedre end den Jurist, man vilde faa, kunde varetage Inspektørpladsen. Forøvrigt havde Müller Larsen ogsaa under Tiden fungeret som Inspektør. Taleren vilde gerne have set, at Inspektør Larsen havde vedblevet at gøre Tjeneste endnu nogle Aar, men som bekendt var det ikke lykkedes hverken for det forrige eller det nuværende Udvalg at formaa ham dertil. Müller Larsen havde gjort Tjeneste ved Fattigvæsenet i 18 Aar og var saa at sige vokset op i Stillingen, saa det vilde sikkert være ganske unødvendigt, at han i et Par Aar skulde have en Mand til at hjælpe sig til Rette. Taleren kunde være med til at give den nuværende Inspektør mere Hjælp, hvis han vilde blive i Pladsen, men han fandt det meget uheldigt at pensionere Larsen og saa endda give ham en Løn, saaledes at han omtrent vilde faa samme Indtægt som tidligere, uden at han havde det med Stillingen forbundne Ansvar. Endelig stødte det ogsaa Taleren noget at ansætte en Mand, som havde søgt og faaet sin Afsked. Det vilde være god Økonomi at ansætte endnu en Undersøger. Med den ene Undersøger, man nu havde,

var det uundgaaeligt, at Sagerne bunkede sig op, saaledes at Undersøgelserne absolut ikke kunde blive saa grundige, som de burde være. Sluttelig anbefalede Taleren sit Forslag og hævdede, at der efter hans bedste Overbevisning intet var at risikere ved at ansætte Müller Larsen som Inspektør.

Møller takkede Udvalget for den udførlige Fremstilling af Forholdene. Hvis Inspektør Larsen vilde have blevet i Pladsen, vilde Taleren have anset det for udmærket, men han syntes ikke om først at pensionere Larsen og saa ansætte ham i en ny Stilling. Fulgte man Flertallet heri, kunde det let komme til at gaa som med den tidligere Belysningsdirektør. Det var Byraadet bekendt, at der var gjort alt muligt for at faa Larsen til at blive, men efter det tidligere Udvalgs Oplysning var han saa daarlig, at han ikke kunde. Müller Larsen var en overordentlig energisk og flittig Mand, og det var meget rigtig, at han havde fungeret som Inspektør, men ganske vist paa den Maade, at meget var blevet lagt til Side, til Larsen kom hjem. Stillingen som Fattiginspektør krævede absolut juridisk Kendskab, saa det vilde næppe være rigtigt at ansætte en Mand, der ikke var Jurist. Taleren vilde derfor foreslaa, at Inspektørstillingen blev opslaaet ledig, og at den blev besat med en Jurist. Lønforholdene var det sikkert rigtigst at henvise til Lønudvalget og Budgetudvalget.

Jakob Jensen vilde bestemt fraraade at anvende Inspektør Larsen som af Udvalgets Flertal foreslaaet. Det gik ikke an at antage en tidligere Leder til Undersøger, og det var ikke nogen heldig Forretningsgang at pensionere en Mand og derefter ansætte ham i en anden Stilling. Det var blevet stærkt fremhævet, at Larsen var meget

svag, og paa det Grundlag havde man bevilget hans Afsked, men saa maatte man ogsaa lade ham blive fri. Taleren kendte ikke Müller Larsen, men naar Hr. Møller havde udtalt, at Müller Larsen kun havde fungeret paa den Maade, at meget var blevet lagt til Side, til Inspektøren kom hjem, vilde Taleren dertil sige, at han fandt denne Fremgangsmaade meget naturlig. Naar en Mand fungerede for sin foresatte, maatte han selvfølgelig vente med at træffe vigtige Afgørelser, til den foresatte kom hjem. I al Almindelighed var det et Gode for Kommunen at lade de dygtigste af sine Funktionærer rykke op i de højere Stillinger. Udsigten til at kunne opnaa en højere Stilling animerede Stræbelysten langt mere end Udsigten til Lønstigning efter en bestemt Regel. Hvis Müller Larsen kunde magte Pladsen, skulde Taleren derfor ikke have noget imod at stemme for ham. Taleren forstod nok, at der ved Fattigvæsenet var en Del juridiske Spørgsmaal at afgøre, men det kunde en praktisk dygtig Mand vel nok komme ud af. Det var en given Sag, at Fattigvæsenets Kontor maatte have det nødvendige Mandskab, men noget andet var, at man ikke saakdes uden videre kunde fortage de foreslaaede Lønforbedringer, saa Taleren vilde henstille, at Lønforslagene blev udsat, til Lønregulativet kom frem til ny Overvejelse.

M o u s t e n kunde ikke være med til at ansætte Inspektør Larsen som af Udvalgets Flertal foreslaaet. Det var sikkert rigtigt nok, at Fattiginspektøren maatte have juridisk Indsigt, men naar Müller Larsen nu i 18 Aar havde arbejdet paa Fattigvæsenets Kontor, maatte han vel nok med Hensyn til Fattiglovgivningen være naaet lige saa vidt som nogen Jurist, idet den juridiske

Indsigt vel nok bedst tilegnedes ved at praktisere Lovene.

F o r m a n d e n kunde give Hr. Kjeld Sørensen Ret i, at man burde foretrække Müller Larsen for en Jurist, der ikke i Forvejen havde særligt Kendskab til Fattigvæsen, men han troede ikke, Hr. Moustén havde Ret i, at den juridiske Kundskab kunde erhverves blot ved at have med et særligt Speciale at gøre, idet ethvert Speciale stod i Forbindelse med Juraen i det hele taget. I denne Henseende var der en Mangel ved Müller Larsen, og skønt denne langt burde foretrækkes for en almindelig Jurist, vilde det dog vist være urigtigt at stille ham paa Inspektørposten uden at give ham juridisk Assistance. Taleren havde hele Tiden ment, at man godt kunde antage Müller Larsen, men med en yngre Jurist ved Siden af, og han havde faaet denne Mening bekræftet yderligere ved at høre, hvor overbebyrdet Fattigvæsenets Personale var. Taleren troede da, at man godt kunde tage Müller Larsen uden at opslaa Stillingen, men at man saa lige under ham maatte have 2 Fuldmægtigpladser, af hvilke den ene maatte besættes med en yngre Jurist, som skulde føre Korrespondencen og dermed varetage Forholdet til andre Kommuner. Selv om denne Ordning skulde blive nogle faa Hundrede Kroner dyrere om Aaret, vilde den dog sikkert være den fornuftigste.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke tiltræde Udvalgets Flertals Indstilling, idet han var bange for, at man ved at vedtage denne vilde skabes et farligt Præcedens. Taleren ansaa det for absolut givet, at der maatte være en Jurist i Spidsen for Fattigvæsenet, og han fandt den af

Formanden foreslaaede Ordning uheldig, navnlig fordi det forekom ham uheldigt, at en Mand med Eksamen skulde staa under en uden Eksamen. Det gik aldeles ikke an at affolke Byens Administrationer for Jurister. Da der manglede 4 Medlemmer, af hvilke endda de 2 i lang Tid havde været i Fattigudvalget, vilde Taleren ikke gerne have det store Spørgsmaal afgjort i dette Møde, og han vilde derfor anmode om at faa Sagen udsat.

P. J e n s e n bemærkede, at Udvalgets Flertal anbefalede at antage Müller Larsen og give ham den nuværende Inspektør til Hjælp, fordi det troede, at denne Ordning vilde være til Fordel for Kommunen. At der skulde skabes noget farligt Præcedens dermed, kunde Taleren ikke indse. Det var absolut urigtigt at sige, at Inspektør Larsen blev Undersøger, da Meningen jo var, at han i 3—4 Aar skulde bistaa Müller Larsen, saaledes at denne kunde faa Tid til at sætte sig ind i den juridiske Side. Derimod kunde man, hvis den gamle Inspektør kom til at bistaa Müller Larsen, meget vel foreløbig spare at ansætte en Undersøger. Taleren turde ikke anbefale at vælge Müller Larsen uden i nogle Aar at give ham den Undervisning, som Inspektør Larsen kunde give ham. Efter de faldne Udtalelser at dømme var der vel næppe andet at gøre end at opslaa Pladsen, men Taleren var overbevist om, at Byraadet vilde komme til at fortryde, at det ikke nu gik med til den af Udvalgets Flertal foreslaaede Ordning.

S i m o n s e n forekom det, at der herskede en vældig Overtro paa Jurister. Denne Overtro havde ogsaa givet sig Udslag, da Kæmnerposten skulde besættes. Man valgte imidlertid den Gang en praktisk, veltjent Kontormand, og det havde

vist sig at gaa meget godt. Ogsaa udenfor Kommunens Styre kom man paa forskellige Punkter bort fra at tage Jurister, og det gik meget godt. Det bedste vilde sikkert ogsaa i dette Tilfælde være at tage en praktisk dygtig Mand.

Jakob Jensen vilde ikke bestride Nødvendigheden af, at Fattigudvalget til Tider kunde have Brug for juridisk Assistance, men alligevel vilde det dog sikkert være bedre at vælge en praktisk dygtig og øvet Mand fremfor en Jurist, der aldrig havde haft med Fattigvæsenet at gøre. Taleren fandt, at Byraadet kunde slutte i Dag med at sige til Udvalget, at Raadet ikke kunde tiltræde dets Forslag. Saa blev det Udvalgets Sag at komme med et nyt Forslag.

Marthin Hansen fandt det unaturligt at ansætte Inspektør Larsen, efter at han havde faaet bevilget sin Afsked, og man tilmed vidste, at han var syg. Taleren var ikke ganske klar over, om Fattigvæsenet kunde undvære en Jurist, og han følte sig derfor tiltalt af Formandens Forslag om at ansætte Müller Larsen som Inspektør, men give ham en yngre Jurist til Hjælp. En ung Jurist kunde man nok faa for en ret billig Penge, og man havde saa et Emne, naar der næste Gang skulde skiftes.

P. Jensen vidste ikke, hvem man vilde have til at opdrage den yngre Jurist til engang at overtage Stillingen. Müller Larsen vilde blive Juristens overordnede, men det maatte dog vist anses for uheldigt, at den overordnede skulde søge juridisk Kundskab hos en af sine underordnede. Taleren saa ingen Grund til at udsætte Sagen. Som Stemningen var, vilde det fornuftigste være at opslaa Pladsen, saaledes at den, der blev valgt, kunde faa Lejlighed til at beskæftige

sig med Fattigvæsen en Tid, inden han skulde tiltræde Pladsen. Maaske kunde man faa en dygtig Jurist f. Eks. fra Københavns Fattigvæsen. I øvrigt var Talerens Syn paa Sagen ikke blevet forandret ved Debatten. Det var sikkert umuligt at faa en mere praktisk dygtig Mand end Müller Larsen, men ham turde Taleren ikke gaa med til at tage, uden at man gav ham mere Uddannelse.

M i k a e l J o h a n s e n troede, at naar Müller Larsen havde været ved Fattigvæsenet i 18 Aar, blev han ikke dygtigere, fordi Inspektør Larsen kom til at bistaa ham i 3—4 Aar. Taleren sluttede sig til Hr. Jakob Jensens Udtalelse om, at Udvalget skulde tage Sagen tilbage og komme med ny Indstilling.

M ø l l e r syntes ogsaa, at Udvalget skulde tage Sagen tilbage, men skulde dog ikke have noget imod, at Pladsen blev opslaaet. At ansætte en Jurist under Müller Larsen vilde næppe være heldigt, mere naturligt vilde det være at ansætte Müller Larsen som Fuldmægtig under en Jurist.

P. J e n s e n var vis paa, at Müller Larsen ikke havde haft Tid til at beskæftige sig ret meget med Juraen, men troede, at han vilde kunne faa Tid til det, hvis man i 3—4 Aar gav ham Larsen til Hjælp. En yngre Jurist vilde utvivlsomt søge bort, saa snart der viste sig noget bedre. Taleren vilde bede Byraadet gaa med til at opslaa Pladsen nu. Dertil behøvedes ingen ny Indstilling. Forhaabentlig vilde Byraadet vise mere Velvillie, naar Udvalget kom med Forslag om at lønne Müller Larsen noget bedre.

K j e l d S ø r e n s e n mente at spore, at der ikke var Stemning for at ansætte Inspektør Larsen som Hjælper for den ny Inspektør. Den øv-

rige Del af Instillingen var hele Udvalget saa i alt væsentligt enig om. Den eneste Forskel var maaske, at Taleren ansaa Müller Larsen for kvalificeret til Inspektørpladsen efter de 18 Aars Tjeneste, medens Udvalgets Flertal mente, at han behøvede 20 Aar. Da der saaledes var omtrent Enighed i Udvalget, var der næppe Anledning for Udvalget til at tage Sagen tilbage. Taleren troede bestemt, at Müller Larsen kunde magte Pladsen, og han ansaa det for givet, at hvis man valgte en Jurist, vilde denne ofte komme til at bede om Hjælp hos Müller Larsen.

Carl Laur sen ansaa Udvalgets Flertals Forslag for godt, men mærkede nu, at det var et Principspørgsmaal at ansætte en pensioneret Mand. Da Flertallet ikke turde ansætte Müller Larsen uden at give ham juridisk Assistance, var der næppe andet at gøre end at opslaa Pladsen.

Formanden bemærkede, at naar han mente eventuelt at kunne gaa med til at ansætte Müller Larsen som Inspektør, var det, fordi han mente det ganske usandsynligt, at der blandt Ansøgerne vilde komme en Mand, der baade var Jurist, og som havde Erfaring paa Fattigvæsenets Omraade. Taleren var ganske enig i, at man hellere maatte tage en Mand med lang Erfaring end en Jurist, der ingen Erfaring havde.

Det vedtoges straks at opslaa Stillingen som Fattiginspektør som ledig. Iøvrigt henvistes Sagen til Udvalgets nærmere Behandling.

4. (J. Nr. 187—1913). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse i Anledning af følgende Skrivelse af 9. ds. til Udvalget fra Murermester S. Rasmussen og Sagfører S. Winge angaaende **Overenskomst om Ewaldsgades Forlængelse**:

»Foranlediget af Forhandlingerne i Mødet

med det ærede Udvalg i Mandags har vi anmodet Hr. Landinspektør Sørensen om at udarbejde en ny Plan for Bebyggelse af vor Grund ved Ewaldsgade (Webers Have). Efter denne skitserede Plan, der følger hermed, er Bebyggelsen i Ewaldsgade ført helt ned til Hjørnet af den projekterede Gade langs Jernbanen og i den nye Gade saa nær som muligt til samme Hjørne. Helt kan Husrækkerne næppe forenes, da de nederste Ejendomme saa hverken vil kunne faa fornødent Lys eller fornøden Gaardsplads.

Denne Plan stiller sig i økonomisk Henseende gunstigere end den tidligere fremsendte, og naar Gadearealet forbeholdes os som ubebygget Grund, vil vi være i Stand til at udføre denne imod et Tilskud fra Kommunens Side af 5000 Kr. kontant.

Vi bemærker herved, at vi ved dette Tilbud har strakt os saa langt som muligt for at faa en Ordning af denne Sag, og at vi maa forbeholde os Kommunens endelige Svar paa samme senest 8 Dage fra Dato, efter hvilken Tids Forløb vi vil anse Forhandlingerne for afbrudte. Vi har nemlig alt solgt en af Byggegrundene ved Ewaldsgades Nordside og har Liebhave til en anden Grund, og vi kan derfor ikke længere udsætte vore Dispositioner, men maa have frie Hænder.

Tilbudet henholder sig iøvrigt til de i vor Skrivelse til Byraadet af 26. Februar d. A. opstillede Betingelser, fraregnet at vi ønsker at stilles frit med Hensyn til, om vi vil anlægge den sammesteds ommeldte Passage, hvis Formaal var at skaffe os bedre Salgsbetingelser for de nordligste Grunde ved den nye Gade, lige-

som vi med Hensyn til Passagens Beliggenhed maa forbeholde os at placere den noget vestligere end oprindelig tænkt, da den nu solgte Grunds Beliggenhed er til Hinder for Anbringelsen paa det i den tidligere Plan bestemte Sted. Endvidere den Ændring, at de betingede Dispensationer for 2 Hjørnegrunde maatte for den ene eller begges Vedkommende overføres paa 2de Grunde i Nærheden af Hjørnet af de 2 Gader, navnlig for det Tilfældes Skyld, at det skulde vise sig muligt at finde en Løsning, hvorved der bliver en Forbindelse imellem de 2 Husrækker, da disse Dispensationer i alt Fald da vil blive nødvendige.«

Udvalgets Indstilling var saalydende:

»Udvalget indstiller til Byraadet, at man indgaar paa den af Andragerne i Skrivelse af 9. d. M. foreslaaede Ordning paa følgende nærmere Vilkaar:

1. Kommunen udbetaler 5000 Kr. kontant, naar Gaden langs Banen er anlagt og overtaget af Kommunen som offentlig.
2. Denne Gades Areal henregnes som ubebygget Areal til de tilstødende Grunde.
3. De i Andragerens Skrivelse af 26. Februar d. A. betingede Dispensationer for de paa Plan II viste to Hjørnegrunde kan overføres paa to andre Grunde i Nærheden af Hjørnet.
4. Der fremsendes Udstykningsplan for Andragerens samlede Areal til Approbation.
5. Der fremsendes detailleret Plan i Maalestoksforhold 1:200 af Gadeanlægget langs Banen til Brolægningsudvalgets Approbation, hvorved bemærkes, at dette Udvalg bestemmer saavel Gadens Længde- som

Tværprofil. Gaden skal anlægges med saadanne Højdeforhold, at den senere kan faa Tilslutning til Frederiksalle paa bekvem Maade.

6. Kørebanen brolægges med Brosten II, Fortovene begrænses af Kantsten I og belægges med Betonfliser.
7. Samtlige Udgifter ved Gadeanlægget med fornødne Ledninger og Lygter samt til Kommunens Kontrol udredes af Andragerne.
8. Anlægget udføres under Brolægningssudvalgets Kontrol, efter hvis Bestemmelse med Hensyn til Arbejdets Udførelse og det anvendte Materiale Andragerne skulle rette sig.
9. Naar Gaden er færdig og godkendt af Brolægningssudvalget og fuldt bebygget, overtages denne og den eventuelle Passage som offentlige. Belysningen overtages dog af Kommunen, saa snart nogen af Ejendommene er færdige til Beboelse. Kommunen forbeholder sig, at Passagen nedlægges, naar Gaden har faaet Forbindelse ud til Frederiksalle.«

Møller erindrede om, at Sagen et Par Gange tidligere var blevet behandlet i Byraadet. Han gennemgik dernæst Indstillingen og bemærkede herunder, at hvis Byraadet ikke tiltraadte denne, vilde man faa en meget uheldig Bebyggelse med ene Bagfacader ud mod Banen, foruden at man vilde forhindre en senere Gennemførelse af en Forbindelsesgade mellem den vestre og den søndre Bydel. Vel var 5000 Kr. en ikke ringe Sum, men det var dog ikke noget stort Offer at bringe for at faa det Gode, den nu foreliggende Plan gav. Taleren kunde derfor anbefale Byraadet at tiltræde Forslaget.

J a k o b J e n s e n havde ikke været til Stede i Udvalget, da Sagen blev behandlet. Han kunde imidlertid anbefale Byraadet at tiltræde Indstillingen, men vilde dog tilraade, at denne fik en lille Tilføjelse. Denne angik den Passus i Overenskomsten, hvorefter noget af det ubebyggede Areal, der skulde udlægges til Gade, kunde lægges til hvilken som helst Grund i Karreen. Hvis denne Passus blev bibeholdt i uforandret Skikkelse, vilde Ejerne kunne henlægge dette ubebyggede Areal til den sidste Grund, saaledes at der paa den kunde rejses noget større Baghuse. Dette vilde næppe være heldigt, og man havde da ogsaa altid været imod en saadan Ordning, f. Eks. ved Bebyggelsen af Weis's Grund, saa Taleren vilde henstille, at det blev paalagt Udvalget at gennemføre Indstillingen med en fastere Form paa dette Punkt.

M ø l l e r kunde ganske give Hr. Jakob Jensen Ret. Det letteste vilde maaske være at lade Punkt 3 helt udgaa af Overenskomsten, hvis det kunde lade sig gøre.

M o u s t e n foreslog at give Punkt 3 en Tilføjelse om, at Udvalgets Approbation skulde indhentes.

M ø l l e r tiltraadte Hr. Moustens Forslag.

Indstillingen vedtoges dog saaledes, at der til Punkt 3 føjes: »efter Udvalgets nærmere Approbation.«

5. (J. Nr. 17³—1913). Andragende fra Caroline J. Samuelsdotter om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

6. (J. Nr. 12⁶—1913). Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.
